

stens egen indtægt til kommunens kasse, for så vidt angår pensionister med forsørgelsespligt over for en ægtefælle med ophold uden for alderdoms- eller plejehjemmet eller over for børn, først finde anvendelse, efter at der af pensionistens indtægt er afsat et rimeligt beløb til opfyldelse af forsørgelsespligten.

Også denne bestemmelse vil i forhold til de gældende regler medføre en vis begrænsning i de beløb, som pensionister i medfør af § 54, stk. 3 c), skal indbetale til kommunens kasse. Det er ikke muligt at beregne størrelsen af den nedgang i indbetalingerne, som bestemmelsens gennemførelse vil medføre, men det må antages, at bestemmelsen kun vil få betydning i et meget ringe antal tilfælde, hvorfor de økonomiske virkninger vil blive begrænsede.

Endelig skal det ifølge forslaget § 18, stk. 3 f), kunne pålægges en person, hvis ægtefælle har ophold i alderdoms- eller plejehjem, og som har indtægter, at betale bidrag til delvis dækning af udgifterne ved opholdet.

Denne bestemmelse vil i forhold til de gældende regler medføre en vis besparelse i det offentliges udgifter ved pensionisters ophold i alderdoms- og plejehjem. Det er ikke muligt at beregne størrelsen af denne besparelse, men det må antages, at bestemmelsen kun vil kunne få betydning i et ringe antal tilfælde, hvorfor bestemmelsens økonomiske virkninger må antages at blive begrænsede.

Udvalgets spørgsmål 23:

Det ønskes oplyst, om det medfører nogen pensionsmæssig forskel, om en pensionist indlægges til sygebehandling i et sygehus eller på et hjemssygeafdeling, jfr. § 18, stk. 1.

Svar:

Indlæggelse af en pensionist til sygebehandling på et sygehus medfører ingen ændring i pensionsudbetalingen.

Optagelse af en pensionist i et alderdoms- eller plejehjem — herunder indlæggelse af pensionisten til sygebehandling på et sådant hjemssygeafdeling — bevirker i medfør af den gældende lovs § 54, stk. 1 — hvortil svarer lovforslagets § 18, stk. 1, 1. punktum — at pensionsudbetalingen ophører, idet

opholdet i alderdoms- eller plejehjemmet træder i stedet for pensionsudbetalingen.

Fra denne regel er der dog i praksis gjort undtagelse, hvor en pensionist, som ikke i øvrigt har ophold i alderdoms- eller plejehjem, indlægges til egentlig sygebehandling på et sådant hjemssygeafdeling. I sådanne tilfælde medfører indlæggelse på sygeafdelingen altså ikke ophør af pensionsudbetalingen. Denne praksis foreslås lovfæstet ved bestemmelsen i lovforslagets § 18, stk. 1, 3. punktum, der ikke tilsigter nogen realitetsændring i forhold til den gældende ordning.

Udvalgets spørgsmål 24:

Medfører reglen i § 19, stk. 6, at en i fraflytningskommunen afgjort dispensationssag skal behandles på ny, og er denne ordning i bekræftende fald rimelig?

Svar:

Ifølge folkeforsikringslovens § 1, stk. 3, således som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 360 af 4. juli 1946, kunne kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ flertal undtagelsesvis tillægge en person aldersrente allerede fra 60 års alderen på grund af svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændigheder med samtykke af direktøren for sygekassevæsenet.

I den første tid efter indførelsen af denne bestemmelse fulgtes den praksis, at kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen ved en sådan persons flytning skulle tage stilling til sagen, som derefter på ny skulle forelægges direktøren.

Da der fra kommunal side blev rejst spørgsmål, om fornyet forelæggelse for direktøren i sådanne tilfælde var påkrævet, tiltrådte socialministeriet i 1951, at kravet om fornyet forelæggelse for direktøren bortfaldt.

Ved lov nr. 258 af 2. oktober 1956 ændredes bestemmelsen — der nu blev optaget i lovens § 1, stk. 4-5 — således, at samtykke skulle meddeles af et udvalg med direktøren for sygekassevæsenet som formand og 2 af socialministeren udpegede medlemmer. Den ovennævnte, siden 1951 fulgte praksis vedrørende en pensionists flytning til en anden kommune er fortsat blevet fulgt også efter denne lovændrings gennemførelse, således at fornyet forelæggelse for det om-